

altero eorum donatoriorum sine filiis, alter super et vel eius filii, & descendentes succederent, decedentibus ambobus ipsis donatariis sine filiis, succederent eorum sorores, confirmataque fuit dicta donatio, & pacta in ea scripta iuramentum ipsarum partium.

Anno 1579 die 10. February predictus Comes Octavianus donatarius vendidit predictam ex donatis magnifico D. Io. Baptist & Cantelmay Eugenio, quam quidem alienationem, & venditionem ratificauit, & approbavit dictus Comes Hieronymus, donator eodem anno die 16. Martij, pacto adiecto, quod pretium dictorum bonorum vendorum, omnium soli & erogari debet in extinctionem & liberacionem promissionum, obligationum, & fideiussionum factarum dictum Comitem Octavianum erga illos de Eugenio, Nucera, & Fulgineo.

Anno 1586 die 11. Octobris per illistris D. Comes Cesar filius dicti Comitis Octaviani, coram testibus notario rogato protestatus est, quod cum ad eius peruenisset notitiam dictum Comitem Octavianum patrem suum vendidisse dicta bona suprarelat a dicto Cantelmaio adiecto pacto, quod ipse Comes Cesar consentiret in forma valida, &c. & quod ob id velet. ipse Comes Octavianus dictum Comitem Caesarum consentire debere, ipse inquam Comes Cesar protestatus est & declarauit, adhibito iuramento, quod si aliquid super promissis ipse in futurum faciet, ita omnia faciet, non ex eius libera, & spontanea voluntate, sed coacte, & per vim, & metum dicti Comitis Octaviani patris sui, cum ipse ut filius in eius potestate constitutus, & adolescentis annorum 15. non valeat voluntati patris resistere, & ei contrauenire.

Eodem mense Octobris die scilicet 26. predictus Comes Cesar, non viso dicta venditionis instrumento, & afferente dicto Comite Octavianiano, se velle quod ipse Comes Cesar ratificearet & approbaret dictam venditionem, eam ratificauit & approbavit cum iuramento, renuntiando iuribus suis sibi competentibus etiam causa doris materna.

Anno 1590. decepsit intestatus dictus Comes Octavianus cuius hereditatem repudiauit ab eaque se abstinuit dictus Comes Cesar eius filius, etatis unius annorum 18. cui voluntivagere contra bona paterna, curatorem decerni fecit ipsi paterna hereditati racti. In instituto iudicio, citatis Cantelmaios obtinuit dictus Comes Cesar sententiam, qua pro suis creditis bonis paternis adjudicata ei fuerunt bona aliqua paterna. Post modum ipse Comes caput agere aduersus Cantelmaios pro recuperatione bonorum eorum patri venditorum a dicto Comite Octavianiano patre ipsius Comitis Caesaris. Qui quidem Cantelmaij rei conuenti, ut se defendant & tueantur, multa obijciunt quibus contendunt, dictum Comitem Caesarum actorem recuperare minime posse dicta bona obijciunt, sane, donationem factam a Comite Hieronymo dicit Comitis Caesaris actoris patruo dictis eius fratribus, & eorum descendentibus, fuisse resolutam in praedictum dictum Comitis Caesaris ob id quod ipsi donatarij non impleuerunt a se promissa in illo donationis instrumento, & quia donatio ipsa fuit per penitentiam reuocata ab ipso donatore.

Dubitari nunc contingit, an prefato per illistris domino Comiti Caesaris actori acquisitum fuisse ius.

ex dicta donatione facta, a dicto per illistris & Reuerendissimo Domino Hieronymo eius patruo, & antiquo modo resoluta fuerit dicta denatio, vel propter inobliguantiam donatariorum, vel donatoris penitentiam. Et admisso resolutum non fuisse, an vel bonorum donatorum facta Magnifico Domino Io. Baptist & Cantelmaio iure fuerit valida in predictum dicti Dom. Comitis Caesaris, qui eam ratificasse dicitur? & denum an Domini Cantelmaij rei conuentiuti dici possint presumptionis & cursu temporis?

Initium à Domino.

C O N S I L I V M M C L I I I .

GVM adeò docte, & acutè de hac facta specie responsum sit ab eruditissimo & præstantissimo I. C. D. Lydio Bouarello, quæ honoris causa nomino, vt supernacanea videri possit mea omnis opera, & studiū, facile ab hoc scribendi & respondendi munere abstinuisse nisi magnopere rogatus fuisset ab his, quib. patere omnino debuit, vt meum qualecumque interponerem iudicium, tum maximè in explicandis atque disputationis acutissimis dubitationibus excitatis ab Excellentissimo Senatu Serenis. D. D. Duci. Virbini. Et si magna ratione scio, doctissimos illos viros, qui in amplissimo ordine sedent, pro more potius dubitationes excitatæ aduersus Illustrissimum D. Comitem Caesarum actorem, quam quod ignorent cum optimo iure contendere. Quo itaque tota hac controvrsia explicetur, & dubitationes propositæ clarius dissolvantur, è re mihi vñsum fuit constituere has octo egregias conclusiones, quibus explicatis verisque demonstratis facile intelligent eruditissimi Senatores, pro ipso D. Comite Calearē else pronuntiandum.

Prima conclusio est, quā sic proponimus per donationem à perillstri & Reuerendissimo D. Comite Hieronymo dicti Comitis Caesaris patruo facta eius fratribus hoc est Dominis Comibus Caesaris ac Octavianis pro se & eorum filiis & descendentibus acquisitum fuisse ius dicto Comiti Caesaris nunc actori, filio dicti Comitis Octaviani. Quem quidem Comitem Caesarum actorem, non à patre suo, sed à donatore ipso bona hæc donata recognoscere. Conclusio vel ex eo clarè probatur, quod ipse donator dictis eius fratribus pro se & eorum filiis, & descendentibus donauit. Quibus sanè verbis donator fecit duas donationes, & alteram fratribus, alteram filiis, & descendentibus ipsorum fratribus. Ita in specie Castreni in l. si pecuniam. q. 4. numero undecimo, ff. de condic. causa data, quæ in terminis donationis facta vni & post eius mortem alteri, secuti sunt Rodericus Suarez in l. quoniam in prioribus. C. de inofficio, testam. in declaratione legis Regni, quæstione octava, numero sexto, vers. præterea vi tra predicta, Lodouicus Molina in libro primo, de Hispano. primogen. capit. primo, numero decimoquarto, & Didacus Burgenis Hispanus in tracta. quæstionum ciuilium, quæstio. decima, numero 40. 41. & 42. & idem sensit (Castrensis immemor) Socinus iunior in consil. 118. numero octavo, libro secundo, sicut Parisius in consilio vigesimotertio, numero 130. libro primo, qui respondit de concessione Marchionatu laeta ab Ottone Imperatore Aledramo Saxono, quam cōcessionem ego ipse in consil. 1. nu. 6. et multis seq. lib. 1, demonstravi, fuisse donationem scribut sanè ex Castrensi predicti, Rodericus Molina, et Didacus, has esse duas donationes et quidē separatas, et ynam ab

ab altera non defendere sed singulas esse principales. Et traditionem hanc eo comprobant simili, quod concessio feudi facta vasallo pro se filijsque & descendentibus suis: esse plures concessiones, quarum singulæ incipiunt à singulis personis succendentibus, vt tot censentur concessiones & quorū sunt ipsa personæ ordine successio succidentes, quæ nihil à suo antecessore recognoscunt, sed ab ipso solo concedente & donante. Ita sanè Baldus in cap. primo, columna secunda, vers. 1. dicit dominus, titu. si vasallus feudo priuetur, & in capitu. primo, de vasallo, qui contra Constitutiones Lotharii, Alexandri in consilio 103. numero decimoquarto, libro primo, Riminaldus senior in consil. 302. numero septimo, libro secundo. Socinus in consil. 38. numero tertio, libro quarto. Ruinus in consil. 149. numero 14. libro primo, & in consil. 117. num. 9. li. 3. Decius in consilio 389. numero secundo, & in consilio 606. numero decimoquinto. Gratus in consilio secundo, numero 61. libro secundo. Curtius iun. in tract. feudorum in quinta parte, numero tertio, vers. limitante nunc, Gozad. in consil. 84. numero 19. Perna in consilio duodecimo, numero decimo, & numero 36. Alciatus in respon. 188. in fine, & in respon. 182. secundum impressionem antiquam Lugdunensem, Camerarius in cap. Imperiale. s. præterea, vers. sed aduentum de prohibi. feudi aliena. per Frider. pag. 771. secundum impressionem parvam Basileæ, Rolandus in consilio decimoquinto, num. tertio, lib. 4. Thomas Martinus in tract. feudorum lib. primo, titu. de fudo ex pabo & prouidentia antiquo, numero 90. & num. 91. Iulius Clarus in s. feudum, quæstio. 66. vers. sed in omnem, Decianus in consil. vigesimotertio, numero 33. libro septimo. Et ego ipse in consil. 99. numero 113. libro primo, & in consil. 304. numero 12. lib. quartu. 4 Idem de concessione & emphyteus facta emphyteute pro se eiusque filiis & descendentibus respodi post alios in consil. 92. numero 54. libro primo. Cum itaque plures sint donationes, & concessiones, sicuti plures sunt personæ quarum singulæ, vt iam dixi, non recognoscunt donata & concessa à suis antecessoribus, sed à solo donante, & concedente tequitur dicendum, vñā donationem & concessionem non esse accessoriā aliter, nec ab ea dependere, & ob id factum ab antecessoribus sive sit ex contractu, sive ex delicto, vel ex negligencia & omissione non nocet successori sicuti demonstrabimus infra suis locis. Immo si donator iustis de causis reuocasset primam donationem factam patri, non tamē dicetur reuocasse secundam, quam ad commodum & utilitatem filiorum & descendantium fecit, sicuti post Castrensem in consilio trecentesimo octauagesimoquinto, si queratur columna prima, libro primo, respondit Crauella in consilio 19. num. octauo in fine, & dieamus infra in octaua conclusione. Est enim (vt & hoc nō prætermittam) donatione facta filiis, & descendantibus. contemplatione conseruandæ agnationis & familiæ, sicuti colligunt ex multis ipsius donationis verbis. Et in dubio sic præsumitur, sicuti de concessione facta vasalli & pro se & eius filiis, & descendantibus scribunt Præpos. in cap. Imperiale in principio numero 7. propè medium, vers. Vnde distinguendum puto de prohib. feudi aliena. per Fride. Aret. in l. apud Iulium, s. si quis alius in fine, ff. de lega. primo. & Aegidius Bossius in tractat. caularum criminalium in tit. de Principe n. 311. vers. quandoque ex forma Secunda est conclusio, prædictum Comitem Caesarum actorem perfectè sibi acquisuisse ius succendi in his bonis donatis mediante stipulatione patti & notarij, ac adhibita ratificatione propria donationis. De patris stipulatione constat ex claris verbis instrumenti ipsius donationis. Quod autem pater stipulari & sic acquirere potuerit filio, certum est, & probant. l. 8 Tomus Duodecimus.